

РУСКИ НОВИНИ

„Руски Новини“ виходза кажди тидзень. — Предплата на рок 60 Дин. Адреса: „Руски Новини“ Р. Керстур.

ЗА РУСИНОХ У ЈУГОСЛАВИЈИ

Видава: Руске Нар. Просв. Дружтво
Редактор: Мих. ФИРАК.

Зос „Просвити“

Вельконочне число „Нашей Заград-си“ вишло.
Не шмело би буц ані єдного члена и приятеля Просвити, котри би сановал (ац) своему дзецку 1 динар ва добру снїжочку.

Найважнейши висти.

АВСТРИЙСИ ПЛЕБИСЦИТ.

В недзелю 10. априла одбуло ше у Австриї обще гласане о тим, чи Австрия це остац самстойна, чи сце буц зединѣта ос Гитлерову Немецку. Право гласа ма-ни шицки хлопи и жени од 20 роки. Тем 8.000 гласали проци. И бувши пред-едник австр. влади Др. Шушник сцел и-те таке гласане препров адвиц, але му Гитлер зопар, бо Шушник давал право гласаня лем од 26 рокох, а Гитлеровци у Австриї веишином младши. Хто зна, як би випагло гласане, кед би на влади бул Гитлер, але Шушник. Тото гласане одредзел Гитлер прето, да ше не пове-ке вон Австрию на силу присовдинѣл. Герав немецки народ зединени и його будучносц одвисна лем од мудросци його преднякох.

ЮВУ ФРАНЦУЗКУ ВЛАДУ

по влади социялиста Блума, котра не влада ані мешац, зложил Деладе бев социялистох и бев помощи большевикох. Зато у влади вст штири министри од умерених странкох. У парламенту ше за владу виявела велька векшина заступ-икох, а проци лем 5. Главна брига но-вей влади, да препречи штрайки и фаб-рикох мунициї, котри ше започали ище а влади Блума.

ВИСТАВУ СТАТКУ У Н. САДУ

нащивели уж у перших двох дньох 5.000 особи. И Бановина и Министерство земледїлства одредзело вельки награди а найлепши статок на вистави. Таки вистави маю тоту задачу, да земледїл-цом даваю дзеку, да цо вецей бриги юшвеца хованю статку и да вибераю найлепши файти.

ЕСПАНИЈ ГЕН. ФРАНКО

започал нову дальшу офензиву у Каталониї и пришол уж до границох мал-ей републики у пиринейских горох Ан-ори, котра ма шицкого 6.000 души. Не на ше чи ген. Франко будзе тоту „дер-каву“ поштовац, чи зроби тото, цо зро-ел Гитл. Зос Австриї. Большевици ишу уж отворено, же ше вони длуго у Испаниї потримац не годни.

КРАЊНСКИ ШПИТАЛЬ

имени митрополита Шептицкого по-вещено у Львовѣ 10 априла. То велька проповерхова будовля збудована жертва-ни цилого нашого народу у Галичини, найвецей жертвовал сам митрополит Андрей. Шпиталь ма шицки найновши машини инструменти ва лечене хорих. Влади нашо дохторе буду тераз мац две дбувац свою праксу по звершених на-кох, бо Поляци до державних шпита-лх наших не примаю.

На крижней драги нашого народу!

Чежки криж пре лѣцки грихи но-шел наш Спаситель пред дзеветнац сто-лїтиями на гору Голгофту...

Народ го стретал, тот исти цо му на Квитну Недзелю кричал: »Осана...«, а тераз ше шмеял його мѣком и його болло и драп ше: »Распни, распни его!«

З другого боку були добри души, котрих болела неправда зробена Невинно-му Чловекови, стали коло драги кадзи Вон преходзел и плакали.

Першим не гѣторел ниц, бо им не було цо гѣториц. Вони були стадо котре забечи так як баран предводитель забечи. Не видзели цо ше пред нїма траф-яло, їх не старало ані тото цо по тим придзе. Вони не дѣмали зос свою гла-ву... Бидни, були за сановане и Учи-тель наш их сановал, та гварел их ма-цером: — Не плацце надомнѣ, але плацце над вашима синами!

Плацце, бо очи мало а не видза, уха мало а не чуѣ... Вони бидни а не я! — Я-цїль мам и цїль спольним гоч и умрем, а вони цїль не спольня, бо го ані не мало. По моеї шмерци придзе Воскресение, а по їх — препасц.

По телїх рокох, — дзеветнац сто-лїтийох — нешка история ше понавя: Єст лѣдзох цо мало цїль и громада цо зрихтана кричац: »Осана...«, лебо: »Рос-пни...« котра нема цїль.

Од тих лѣдзох цо мало цїль, єдни мало пред очми добру добру а други злу цїль, але ю ипак мало...

Тоти цо мало добру цїль пред очми иду своим драгом и не боя ше кед громада кричи: »Распни...«, ані су не радосни кед несвидома громада кричи: »Осана...«

Вони радосни теде, кед своѣ цїль посцигнѣ.

Лѣдзе з недобру цїлѣ, вибераѣ драгу котра не идзе преїг Голгофти, широку, ровну и шалеѣ од радосци кед товпа кричи: »Осана...«.

Нешка, не гѣториме ані ми ниц тим цо не мало ниѣку цїль пред собу, теї маси. Не гѣториме ниц ані тим цо мало пред собу злу цїль. Ми їх санѣме. Ми ше обрацаме тим цо их болї доля на-шого народу и їм гвариме:

Чи ви видзице же вашо дзеци, дзив-ки и легине вишли на улїцу... Улїца їх учи як мало кричац. Нешка: »Осана...«, а на ютре: »Распни...«

Чи то не кричане: »Распни, распни...«, кед вашо дзецко пияне од алкогону шедзи у карчми, док ви дома з крѣву стечени грайцар одкладаце за чарни днї.

Чи то гѣ добромѣ цїлѣ бѣдзи кед шицку науку за живот дава им — улїца?

Чи не видзице блїзку препасц на-шого народу, кед вашо дзеци не бѣду почитовац вас, церкву, школу, просвиту, — ниѣки авторитет, кед з нїма бѣду па-новац зли похоти, нїзки инстинкти: обжир-

ство пиянство и блуд, як почали пано-вац. Ви не видзице же вони уж почали кричац: »Распни... распни...« — Кед не видзице и ище не знаце, закѣкнїце ве-чарами до їх дружтвох. Закѣкнїце до карчмох... на прадки... А вец до Дому Божого, та увидзице як ше там справѣю.

Од шерпа вам то гѣториме: Роз-патрице, роздѣмаїце и даїце одвит чи добре гѣториме чи не? А кед сце ви-дзели, виберце цїль, добру лебо злу. Чи да препаднѣо чи не? Чи да препаднѣ з нїма и ваш народ, котромѣ припадаце чи не?

Кед виберце злу цїль, вец фарн-зейски зложце рѣки на перши поведце:

— Заврец треба Церкву, школу, ма-настир, Просвиту и Читальню, бо вони гѣбѣ народ и дзеци нашо.

Кед сце неѣки, вец поведце: Кажду забаву дзецом зопрец, та и тоту цо у Читальнї науца, бо то шицко — грих. А кед не каждую, вец голем тоту цо у Чи-тальнї, (бо так други гѣторя), а гевта з улїци най остане. Капурка их почала воспитовац, та най их и упрепасци. Упрепасци бѣдѣщу фамелиѣ, упрепасци радосц животнѣ и справи од нїх — мла-дих старцох, през волї и амбициї. А зли дѣх ше розрегота, та пове: — Так є... По тим приходзи моя жатва.

Кед сце неодлѣчни повеце:

— Най други почнѣо зоперац зло перши... Я мушим як други... Кед вони бѣду кричац: »Осана...« и я бѣдзем, а кед вони бѣду кричац: »Распни...«, я бѣдзем цїхо... бо я сѣем добре... Мне Бог пребачи...

А колесо времена не бѣдзе чекац... И Учитель не прегвари гѣ вам слово, бо ви у тим случаѣ бѣдзецѣ вировнани зос другу громаду, без цїлѣ...

Кед виберце добру цїль, вец пой-дзецѣ драгом, котра церньовита, узка и чежка, але чесна и добра. Вас не бѣдзе бѣнїц цо пове маса, бо цїль бѣдзе пред вами. Вец мудро повеце:

— Дзецом дац тото цо им припада и кельѣ им припада. Сѣем зопрец и зо-прем зло... Мой народ муши жиц, мой ше народ муши отримац... Не кривдзим других, я перши виновати, як Митар... Найдзем двох котри сѣу так як и я — добре... А Учитель гварел:

— Дзе двомѣ у моїм менѣ собранї, там и я медзи нїма!

Слаби лѣдзе гваря на шицко — не мож..., а моцни гваря — мож.

Чи можеце зробиц дацо да крижна драга нашого народу пойдзе гоч преїг Голгофти, але гѣ цїлѣ? Кед одповецѣ: — не, бо немож, ми ше вас опитаме:

— Чи сце видзели цо робя лѣдзе кед бѣвкне огонь у валале? Чи сце ви-дзели цо ше роби кед рика сце предрец гац? А нашо дзеци? Чи вони лем тельѣ, кельѣ една хижа, лебо наш валал вредза?

Що єст ище ту думац? Чи не остатня година помоцниц гац, цо нас брані од — катастрофи! Бо ми розєдинени — слаби, а зєдинени — вельо значиме!

Шицки цо не зашлепених очох, най понагляю док час, бо ютро годно буц нескоро. По живоце у нашей Читальні, по наших просвітних организацийох будземє вас познац.

Веримє твардо до того, же єст у нашим народзе тей енергії, да зопре зло але воля — шицки. Ми ю будзимє, бо час тў, громада по улицох кричи:

»Росни, росни...«, а неўки и зли ю подперало.

Кед нешка не почнеце, ютре будзеце плакац над долю свойого народу, а ваше оцове преїду коло вас як цинї и поведза вам гласом їх и нашого Учителя.

— Не плачце над нами и своїм народом, але плачце над своїма дзецми.

Ковач М.

Злочинства у Америки и борба проци нїх.

Нїхто би себе не подумал, же найлєпше ремєсло у Америки єст — злочиносц. Вираховано, же вшелїяки злочинци (толває, а по американски „гангстєре“) заробя рочнє до 15 миллиарди долари. Цали бюджет сивней Америки виноши рочнє 60 миллиарди, значи, же злочинци достаю штварцину. Не зос бюджету, але од своїх злочинох, крадзох, спрєводзкох и т. д. Штири милийони людзох живє у Америки лєм од злочинох. Шицки вони не явни злодіє, але векшина лєм помагаю правим толвайом. Каждєй пол-години, стане ше у Америки єден толвайски напад, крадза лебо убийство. А през рок назбера ше 12.000 убийствох. Полиция зна за 3 и пол милийона злодїйох. Гу тому числу треба додац дас 700.000 таки дзеци, котри уж тєраз таки и у таких обставинох жию, же зос нїх напевно виросню лєм збойнїци. Єдна штварцина тих злодїйох живє на шлєбоди у тим 300.000 збойнїкох, а шицких полицайох у сивней Америки єст за 50.000 менєй.

Борба зос лопами-гангстєрами кошта сив. Америку 15 миллиарди рочнє, дакле ровнє тельо, кельо вони покрадно. Од тих видаткох одпада на каждого граждана 120 до-

Читанє з рускей исторії.

Наслїдники Ярвслава Мудрого.

Мудри бул вельки наш княз Ярослав, крашне свою державу ушорєл, позберал под свою власц шицки руски жеми, але пред свою шмерцу зробєл вельку хибу: Намєсто да владу у цалєй держави охабєл єдиному (найстаршєму) синовї, як то нешка вшадзи кральовє робя, вон подзелєл цалу державу на поєдини малки краї княжєства и подзелєл их своїм пєйцом синовц. Правда, ше таки бул тєди обичай у цалим швецє, але зато ипак у западнєй Еврорпи вшадзи превладовала думка, же у єднєй держави можє буц лєм єден краль — владар, а шицки граждане па и кральовска родзина маю го слушац. Цошка таке думал утвєрдзиц и наш княз Ярослав, бо гварєл пред шмерцу дзецом, же над шицкими ма буц найстарши кївєвски вельки княз, други браца маю го слушац як отца. Але з того нїч не вишло.

Лєм цо Ярослав завар свойо очи на вики, почала ше мєдзи братами звада. У Кївє шєдзєл як вельки княз найстарши син Ярослава Мудрого Изяслав. У Переяслає його брат Всеволод, у Чернигове Святослав. Игор на Волиню, Вячеслав у Смоленску, а Влади-

лари, без огляду на зробєну чкоду. 75% злодїйох не достаєл заслужєну кару, бо им ше нїч не могло на судзе доказац.

А тєраз подумаймє: Кєд би ше шицок тот силни пєнєж, цо го держава видава на борбу зос злодїями, на отримованє гарєштох и полиций, похасновал на добрє християнскє вихованє дзецох и младежи, бизовно би вельо менєй злочинох було и менєй трошку, а вєцєй добра и задовольства на швецє. Златни су слова, цо их написал познати казатєльник Спираго: „Стєраз вєцєй вредзи вира и цєркава за шор у держави як найлєпша полиция.

Туберкулоза — єфтика.

Ище єст вельо и вшелїяки способи як баш хори родичи можє прєнєсц хороту на свойо дзеци, як на приклад: кєд сцєраю свойо дзеци зос исту хусточку з котру ше и вони сцєраю и до котрєй плєваю. Вєц, кєд ше дзеци послужую зос истима стварами при єдзєню, або при других потребох, зос котрима ше послужую и хори родичи, або кєд вєднєк шиц у истєй посцєлї и хори и здрави.

Як мамє у таких случайох робиц? Перше, тримац вшадзи вельку чистоту и шор. Другє, здрави особи най ше чуваю да не до бию хороту прє свойо нємєркованє, а хори ше заш муша так владац, да не прєнєшу свою хороту на других. Найвєкше старанє родитєльох муши буц о тим, да добрє чуваю свойо дзеци од туберкулозних клицох голєм до трєцого рока, бо дотлї су дзеци найслабши и пєотпорни, па ше найлєхчєйше похорєю, а каснєйше су ипак моцнєйши и отпорнєйши па ше и хорота чєжше шири.

Дахто можє повєсц, лєхко то шицко отримовац гєвтим котри можє и при котри: лєпши прилики. Але тому не так. Чистота, шор и мєркованє можє ше отримовац и у менєй па и найменєй и у найхудобнєйшєй хижочки. Як сєм уж спомнул, найглавнєйши и найсигурнєйши срдєства котри забиваю клици од туберкулози су тоти: огєнь, враца вода, враца пара, вапно, слунко и карболна вода. Прєма тому мушимє цо вєцєй употреблявац тоти спомнути срдєства, а то у нашим живоцє анї не чєжко, па анї не вельки трошок. Попри тому особєно є важнє и потребнє зрачєнє або луфтиранє хижох. Кєд ше хижа зрачє ухордза до нєй слунково зарї котри фришко и сигурно забиваю шицки клици. Окрєм того, до хижѝ

мирови дал Галичину. Гоч од скорєй бул обичай мєдзи князями, же кївєвски княз найстарши и як оцєц другим князом и же князово дзеци маю наслїдзиц отцово княжєство, други князи ше не барз на тот обичай оглядали. При першєй нагоди черниговски княз вжал себе Кївє, а кївєвски Изяслав спєкол до Полякох. По шмерци Святослава присвєл себе Кївє переяславски княз Всеволод. Вон тиж єднєл од Святославових дзецох Давида и Олєга їх оцовщину черниговскє князовєство. Вони питали свою оцовщину и на помєц приволовали зос стєпох дзиви плємена Половцох.

З Половцами, котри ше як нови дзиви плємена зявєли у стєпох за Печєнїгами и Торками, мал вельо бриги уж сам Ярослав Мудри. Вони часто з рока на рок нападали на руски жеми, палєли и нїцєли валали и вароши и силни народ одводзєли на рабства. Тєраз их сами нашо князовє почали волац на помєц у своїх борбох мєдзи собу и Половци ище вєцєй зла робєли нашим краєм.

У мєдзисобних борбох руски князє, синов и унукох Ярослава Мудрого за поєдини княжєства и за князовски прєстол у Кївє прєшол конц 11. столїтия и цалє 12. столїтє. У тих борбох за князовски „удїли“ найбаржєй страдал Кївє, котри нєпрєстано

ухордзи чисти, швижи и сухи воздух у котрим клици не можє длуго жиц, вєк напрєтив, у нєчистим, погубєним, влажним воздуху тоти клици длуго жию, фришко ше мнєжа и шири.

Туберкулоза ше да лїчиц и вилїчиц. Вєлї и вєлї криво маю кєд думаю же ше вона не можє вилїчиц, на накєди чує слово — туберкулоза — дєраз ше злєкнє, прєпущаю ше тєй хороти и нєсцє ше анї лїчиц, па их так тота хорота и упрєпасци.

Но то є єдно зло! Уж кєд ше од нєй похоримє, трєбамє ше лїчиц. Найглавнєйше є, да ше лїчєнє почнє на врємє, бо кєд ше лїчєнє почнє на врємє и цо скорєй, з тим ше лєгчєйше, скорєй и сигурнєйше вилїчи. При лїчєню туберкулози найглавнєйше є: добрє, здравє и моцнє єдло, чисти воздух, слунко, одмор и сцєрпєнє!

К. Бєсєрминї.

Господарство.

Тараску чисц на каждим фалацє жєми, цо го хаснуєш. Корєнь тараски, цо ше на плуг налапа лебо на брани повицагувє, збєрай на громаду и най през якишик час на слунку прєлєжи и добрє висхнє, а вєц го спалїц. Кєд будзєш так робиц, очисциши през пар роки свойо поля цалком од тараски. Зато не можє розумиц газдох, цо тараску вибранєту охабє на полю на громадкох, а знаю яку им чкоду тота трава роби на польох, а не спалєю. Корєнь тараски лєм най є малко у жєми. вон ипак далєй гонї и шири ше попод жєм. Самє оранє є цалком дарємнє, кєд ше тараска и палїц не будзє.

Ластовково гнїзда у хлївох не розваляю! Найвєцєй мухох през лєто потаманї правє ластовка, бо од нїх вона живє. Да ци не бридзи ластовка хлїв и статок у хлївє, прибий под єй гнїздо дєщичку. Не дай дзецом плашиц ластовки лебо им губїц гнїзда.

Да ше мєсо през лєто длукши час витрима швижим, трєба го положиц до кислого млєка. То вредзи особєно за валали, дє нєт мєсарнї, лебо дє ше часто не рубє мєсо. Кєд в лєцє чуц малє мєсо, не трєба го вельо умивац у жимнєй води, бо ше з нього так вимє вельо доброго и здравого, але го лєм сплєкнї рас у жимнєй води и так го полож вариц. Да ше юха по мєсу не чує, полож до води, у хторєй мєсо т. й юху вариши дас два фалатки дрєвєного угля. Тотє дрєвєнє углє на сєбє нацагнє запах нєшвижного мєса, а юхи анї найменєй не чкєдзи.

прєходзєл з єдних рукох до других. Тоти борби и воєни так го прибили и понїжєли, же вон ше нїгда вєцєй не дзвигнул до тєй могучосци, слави и красоти, яки бул за княза Владимира Вєлького и Ярослава Мудрого.

Як падала моц Кївєа як штрєдка рускей держави, так ше дзвигали повєдїни краї старєй кївєвскєй держави. У своїм розвоє поєдини часци тєй держави як Галичина, Волинь, Смоленск, Москва ишли по своей драги, поставали цалком независни од Кївєа и старали ше сами за сєбє. Повєдини княжєства далєй од Кївєа постали моцнєйши од самого Кївєа. Так ше на сивєру барз замоцнєло московско-суздальскє княжєство и од мишанїни тамошнїх Славянох Вятичох зос Финским и чудским племенами постал нови славянски народ московски. Коло Смоленска у жєми Радимичох и Дрєговичох розвил ше окрєми билє руски народ.

А наслїдство и славу Кївєа прєвжал на сєбє Галич, котри постал штрєдок новєй могучєй рускей Галицко-Волинскєй держави. О нєй будземє ище писац.

(Далєй оудзє).

Читайцє „Руски Новини!“

Беркасово.

Канонска визитация преосвящ. Владики.

Дня 29. марта дожил наш валал вельке торжество. По першираз од кеди постої наша парохия пришол гу нам преосвящени владика да оконьчи канонску визитацию.

Преосвящени сцигнул до Шиду на пол пиятей по поладню зос Београду. На штації го дочекали 4 паноцове, срески начелник Вучетич, учительове Дуда и Рамач, представници церковного одбору, школски дзеци, легине и дзивки, котри пришли на 10 кочох, да привитаю владика. Чим Архирей зишол зос гайзибану, зачул ше на шицки страни громки „най живє наш руски владика“. Срески начелник го сердечно привитал и зос паноцами през шпалир допровадзел до автомобиля. У величезней поворки од 14 коняникох 11 кочох и двох автомобилох отпровадзени Владика зос Шиду до Беркасова.

На край валалу дочекала високого госца процесия. Ту го привитала и мену наймладших Павлинка Биреш зос красну декламацию, а по тим го отпровадзела велька процесия до церкви. Красни то були и величезни моменти, кед цала парохия у велькей процесии зос 6 паноцами і среским начелником при веселим звоненю звонох и красних церковних писньох провадзела свойого натпастира до храму. На церковних дзверох привитал владика о. парох Гвозданович. По церковней отправи преосвящени задзеквал шицким на привиту и подзелел свой архирейски благослов.

Дол. Перши два дні були пошвечени нашеї филиали у Долу. Дня 30. марта од 6 г. рано служени служби Божи, подчас котрих о. Ванчик парох зос Митровици отримал красну казань о св. споведзи. Шицки присутни вирни приступели гу св. споведзи и причасци. По поладню од трох г. далей була св. споведз за школски дзеци, а по тим молебєн, подчас котрого преосвящени отримал казань на тему „Блажен народ єму же Господь вст Богом“.

Дня 31. марта од 6 г. рано служени скужби Божи, подчас котрих приступели школски дзеци и велї вирни гу св. причасци. На першей служби отримал красну казань о Будински о св. причасци. По служби Божей нащивел владика школу а по тим обисце чесного газди Михала Страценского сина покойного Янка Страценского, котри мал вельки заслуги за будованє церкви у Долу.

Беркасово. Канонска визитация у Беркасову започала дня 31. марта по поладню сос св. споведзу, молебном гу св. Шерцу Христовому и казаню пресвященого владика о вири.

Дня 1. априла рано отслужени служби подчас котрих паноцове споведали, а на 9 годзин одслужена торжественна архирейска Грєждеосвящена Служба зос казаню о значеню Велького посту и Преждеосвящєней Служби. По поладню була споведз за школски дзеци а по тим отслужена торжественна панахида за усопших. По панихиди отримал преосвящени казань о гриху и покути.

Дня 2. априла на задушну субботу рано служени служби за усопших. На 10 г. пред поладньом нащивел Преосвящени школу. По поладню по вечерни була далей св. споведз а вечер по супликациї казанє преосв. владика о Исусових мукох.

Дня 3. априла дожил наш валал найвекше торжество, першу архирейску Службу Божу од кеди постої наша парохия. На пол дзешатей вишла велька процесия до парохии да припровадзи Владика и Монсїнора Павла Бертолия, секретара Апостолскеї Нунциатуру до церкви. Мсїр. Бертоли нароком тот дзєнь пришол зос Београду да возвелича тото торжество. Тот дзєнь нам остане у трайним спомину пре його красни обряди и пре чесц, котру зме дожили, же зме мали при служби Божєй заступника св. Оца.

По поладню на 3 г. одслужена вечерня а по тим ше Преосвящени од нас одпитал. Пред церкву го дочекала делегация зос Шиду на коньох и кочох и ведно зос нашима коняниками и кочами у велькей поворки отпровадзела до Шиду.

Коцур.

Наша учителька Елена Пушкаш гоч у найвекшей скромности цихо о складаню дефинитиви, ипак зос радосцу ей винчуєме, же положила, ище у фебруару того року, практични учительски испит у Новим Саду од першей и зос врло добрим успехом

Шмерц од електрики. Во штварток дня 31. марта того року стало ше у нас вельке нещєсцє. Ученїк штвартей класи основней школи по мену Силвестер Киш бавел ше на вельким шоре зос своїма пайташами коло електричних спуох. У єдним моменту влапел ше за дрот, котри на место подпорки трима електрични ступ. Дрот пре несовисну роботу електро монтера бул дотхнути до електричного воду и бул набити зос електрику. Накеди ше дотхнул, спаднул мертви. Стало ше то вечер коло пол осмєй годзини.

Пияток по поладню пришла судско-лїкарска комисија зос Сомбора, парала забитого Силвия и випитала околности, у яких ше нещєсцє збило. Електрична централа поправила хибу на електричним слупе, але то уж нескоро, бо Силвийови живот не враци. Уж пред двома роками на тим нещєслївим месце ше дзеци и легине електризирали, а и. явяне до Вєрбасу, же на тим слупе якашик хиба, котра так випатра, не могла буц поправена, док ше не трафєло тото вельке нещєсцє.

Вельке в за валал але ище векше, за родичох, котри так страцєли свойого єдинца. У його хованю брал учасц скоро цали валал и велї венци квицєлу му труну и гроб.

Електрика єдна од найвекших помочницох культурного человека але постава и найлукавши неприятели, кед ше зос ню не пороби як треба.

Постої оправдана надїя, же и сама електрична централа увидзи, же потребно частєйше електрични води совистно попрепатрац голєм двараз рочно, а не лєм кед ше даяке нещєсцє трафи. Тот нещєслїви случай оздалє будзе достаточни доказ.

Силвестрови: Вичная память!

Наша Держава

АДАМ ПРИБИЧЕВИЧ, предс. Самостойней Демократскеї Странки и брат добре познатого политичара у Югославиї Светозара Прибичевича, одрекнул ше места председателя тей странки пре слабе здравє. Самостойни демократи стоя нєшка у цєсним споразуму зос Дром Мачеком.

У ЮЖНИМ БАНАТУ почали велї газдове садзиц слунєчник, од котрого ше прави зєйтин. Єст таки газдове, маю до 200 ланци тей рошлїни. Жито випатра добре и мраз му до лєраз не начкодзел. Кукурици уж по чали садзиц.

ПОДЛИ КАЛДЕРМИ у войводини. Новини часто пишу о тим, яки подли и запушєни калдерми у Бачкей и Банату и як то барз

чкодзи напредованю тих крайох. Того року положила бановина до бюджету векшу суму за калдерми, та ше озда калдерми дакус оправя. Тєраз тиж оправя калдерму з Керестура до Кули, котра тиж була барз запушєна.

ХВИЛЯ. Як цо у першей половки марта було оцєплєло и горучава була як в лєцє, так април принєсол жиму, ляд и шнїг. У Южней Сербии шнїг завял драги як да то януар, же ше не могло преисц. Гоч април вше чудни и пременлїви, алє такеї чуднеї хвилї у априлу давно не було.

ЧЛОВЕКА З БИЦИКЛУ руцел витор до глїбокей препасци и человек остал на месце мертви. То ше тих днєох злучєло у Далмациї при Солину. На морю була теди страшна буря.

Предам хижу на вше Микловш Ирина (Осифкова), Р. Керестур, Цара Душана ул. 20. 1-2

НОВА ДРЕВАРА У ВЕПРОВАЧУ при бегєлю ма на лагеру шицок материял за будованє и за колєсарох шпичи и багра, шицко по найтуншеї цени ма Вєкерле Якоб.

ПРЕДАВА ше 25 ютра жеми, хижа и єдно ютро вишци, тлачаца машина (цала гарнитура). Писац на власника: Килиян Андрия, Богдановци, в. п. Вуковар (Срем). 1-3

Добри и по тунєй цени

КАЛАПИ

двєцински: чисти и пирскани по . . . 35 Д.
лєгїньски: пирскани, мєлирани и пл. од 55 „
хлєйски: мєлирани и чисти од . . . 45 „

Надалєй, мам стално на лагеру вельки вибор плишово чарни и доганово и заячи калапи и примаєм поруджби и оправки.

ПАПУГА ДЮРА, калапар
Р. Керестур (у Нар. Доме).

ЧИ ВИ ЗНАЦЕ ЖЕ,

Добри Бицикли Шивацї Машини

по тунєй цени у вельким вибору, за готови пенєж и на отплату мож достац лєм у доброго тарговца
ПАПСЛАВКА
у Руским Керестуре.

Мам на предаї на мало и вельо доброго

ВИНА И ПАЛЄНКИ

На далєй гарчки, миски и шицку судзину цо потребне за свадзби и питанки.

Зос шицким будзєцє добре вислужєни, бо по найтуншеї цени шицко достаєцє лєм у

НАДЬ МАРІ, качмарки
Руски Керестур. 1-1

Можецє вше достац

доброгo горгошкогo ВИНА И ПАЛЄНКИ

на мало и вельо. Вихаснуйцє вгoду та набавцє добри напой за свадзби и питанки по найтуншеї цени лєм у

Янка Давидового, качмара
у Дюриковей карчми у Кули.